

Capitulum septimum

homo. uel animal non autem forma uel materia est in predicamento hoc modo nisi per reductionem sicut principia in genere predicamentorum esse dicuntur. sed ex accidente et subiecto non fit unum per se. unde non resultat ex eorum coniunctione aliqua natura cui intentio generis uel speciei possit attribui unde nomina accidentium concretive dicta non ponuntur in predicamento sicut species uel genera. ut album uel musicum nisi per reductionem: sed solum secundum quod abstracta significant ut albedo et musica.

In hac tertia parte capituli huius determinatur quomodo accidentia se habeant ad intentiones logicas. et primo quomodo se habent ad esse in predicamento. deinde unde sumantur ex eis genus et differentia: quo ad primum ponit duas conclusiones. scilicet accidentia in concreto non sunt proprie in predicamento et accidentia in abstracto proprie sunt in predicamento. Ad quarum evidentiam sciendum est quod accidentia habent unum modum essendi. scilicet esse in alio. non enim sunt nisi insint alicui. habent autem duos modos intelligendi eo quod intellectus est nactus ea que sunt adunata in re diuidere. Intelliguntur enim quandoque co-intelligendo sibi subiectum cui insunt: et tunc intelliguntur per modum accidentis eo quo accidentis esse est in alio esse. Quandoque uero intelliguntur solitarie non co-intelligendo sibi eis subiectum cui secundum res insunt: et tunc intelliguntur per modum substantie eo quod esse per se. id est solitarie solius substantie conuenit. Accidentia enim semper comite egent. Cum autem modus significandi non fundetur super modum essendi: sed intelligendi sicut habent duos modos intelligendi sic habent duos modos significandi: unde significantur quandoque consignificando subiectum: et tunc significantur per modum accidentis: et vocantur significata in concreto: ut album nigrum etc. quandoque uero significantur ipsa sola absque. scilicet subiecti consignificatione: et tunc significantur per modum substantie: et vocantur significata in abstracto ut albedo et nigredo. Abstractum enim et concretum in accidentibus: licet differant in modo significandi. id est penes consignificare subiectum et non consignificare aliud. Conueniunt tamen in significatione ipsius forme accidentalis. Album enim puram qualitatem significat sicut in predicamento sicut et albedo: sed album significat albedinem in subiecto. Albedo autem significat albedinem absque illo: quia igitur accidentia in concreto totum coniunctum importat puta sicut album albedinem in subiecto. Coniunctum autem hoc non est unum per se: sed unum et ens per accidens. id autem quod in predicamento reponitur debet importare unum et ens per se cum predicamenta diuidantur ens per se. 5° metaphysice. textu commentarii. 14. ideo accidentia in concreto non proprie reponuntur in predicamento. et hec est ratio qua in littera prima conclusio probatur que sic fortificari potest. nullum nomen importans ens: et unum per accidens est proprie in predicamento. concretum autem accidentale importat unum et ens per accidens: ergo nomen concretum accidentale non ponitur in predicamento proprie et per se. Ad declarationem minoris ponitur differentia patet concretum et accidentale et substantiale in hoc quod substantiale importat compositum ex materia et forma. et tale est unum per se et ideo reponitur in predicamento genus uel species. accidentale uero importat ex subiecto compositum et accidentale quod est unum per accidens. ex accidente enim et subiecto non fit nisi unum per accidens: ut dicitur 7° metaphysice. et ideo non debet poni in predicamento nisi reductione e modo quo res impura ad sue puritatem nature reducitur. Et sic remanet secunda conclusio vera quod accidentia. scilicet in abstracto. In predicamento speciei generis predicationem suscipiunt. Aliter omnino a predicamentis

Quo dñt
cretū sub
stāiale et ac
cidentale.

accidentia sunt excludenda. Cum autem audis abstractum solam formam importare non ideo hoc dictum putes quod abstractum subiectum forme a se omnino excludat. hoc enim falsum est: sed ideo quia abstractum ex modo suo significandi quo solo differt a concreto non includit subiectum principaliter. sed secundario: et ex consequenti quot ex conuenientia et differentia inter ea ex modo significandi persuaderi potest. Conueniunt enim in hoc quot tam abstractum quam concretum ex modo significandi importat duo. scilicet quod et quo seu subiectum et formam. Idem enim importat diffinitio et diffinitum licet alio modo. Diffinitio autem utriusque importat utrumque dictorum ut exemplariter patet. similitatem enim dicimus curritatem nasi et finem nasum curuum. quot autem hoc sit ex modo significandi ex eo clarum est quot tam abstractum quam concretum puram formam significat: ut in predicamentis testatur Aristoteles. Differunt autem abstractum et concretum ex varietate modi significandi in hoc quot concretum importat ex modo significandi principaliter subiectum et secundario formam. abstractum uero principaliter importat formam et ex consequenti subiectum. Aduertendum namque est quot contrario ordine se habent subiectum et forma ad significationem nominis concreti et eius modum significandi. Importat enim concretum ratione significationis primo formam et subiectum non nisi ex consequenti copula: quo ad modum uero significandi primo subiectum et ex consequenti formam importat. Cuius signum est quod in diffinitione concreti exprimitur primo subiectum quod genus quod prima pars est ut genus diffiniti et forma. secundo loco ponitur quasi differentia. Dicimus namque quod finem est nasus curuus. abstractum uero et ex significatione et ex modo significandi primo formam importat. Secundario autem et ex consequenti subiectum. In cuius signum in diffiniti diffinitione forma ipsa primo exprimitur genus. subiectum autem secundario loco differentie ut patet. Cum dicitur similitas est curritas nasi. oritur autem hec differentia ex eo quot concretum importat habitudinem inter subiectum et formam prout incipit a subiecto et terminatur ad formam. Abstractum uero importat habitudinem inter formam et subiectum prout incipit a forma. et terminatur ad subiectum ut in exemplis datis apparet. ex hoc enim quot habitudo importata per concretum importatur ex modo significandi ut incipiens a subiecto sequitur quot primo importet subiectum a quo incipit et similiter ex hoc quot habitudo importata per abstractum importat ex modo significandi ut incipiens a forma consequens est ut primo importet formam a qua incipit. causa autem huius diuersitatis est quia concreta ad composita significanda sunt inuenta. Compositio autem a subiecto oritur. Abstracta uero inuenta sunt ad significandas formas apud nos inuentas simplices quidem. sed a quibus denominatio ad subiecta deriuatur. unde et concreta compositum quid sonant. abstracta uero formas. ut cadentes tamen ad subiecta. non igitur propterea dictum est quot abstractum solam formam importet: quia nullo modo copulat subiectum: sed quia ex modo significandi compositum non sonat: nec principaliter importat ipsum subiectum quemadmodum concretum: sed extrinsece tantum ut terminum habitudinis forme significate. aduerte hic quod de abstracto et concreto quomodo sunt in predicamento aliter metaphysicus et aliter logicus iudicabit. Cum enim apud metaphysicum qui res secundum suas essentias considerat et non secundum modos intelligendi vel significandi abstractum et concretum non differant eo quot eadem res abstracte. et concrete sit significata. Dicit ipse sicut abstractum. ita concretum et in genere esse. res enim per suam essentiam ingreditur vel egreditur genus metaphysice sumptum. id est rem generis et non per modum significandi. unde non dicit metaphysicus. Album esse ens per accidens. sed hoc album: ut patet 5° metaphysice. textu commentarii. 13. et 14. et 7° eiusdem textu. commentarii. 16. logicus autem qui non res secundum suas naturas